

Kaina metams 15 lt., pusmečiui 8 lt., 1 mėn. 1 lt. 50
Kareiviams per pusę pigiau. Užsteny metams 25 lt.
Atskiras numeris 30 centų visiems.

◀ ○ ○ ▶

Skelbimai: petto eilutė 40 c., prieš tekstą dvigubai.
Adresas: Kaunas, Nepriklausomybės Alkštė.

4. (400). nr.

Kaunas, 1927. m. sausio m. 26 — 31. d.

IX. metai.

Sveikinimai kariuomenei.

Garbingai Lietuvos Kariuomenei!

Lietuvių Kariai! Nuoširdžiai sveikiname Jus, Lietuvos Kariai ir Jūsų Vada! Slinkdami ruoš-
tis svarbiausiam mūsų Tautos žygiui — Vilniui vaduoti. Mes su Jumis.

Klaipėdos sukilėlių sausio 15. d. suvažiavimo vardu Martynas Jankus.

Lietuvos Kariuomenei.

Lietuvių Tautininkų Sąjungos skyrių atstovų nepaprastas suvažiavimas reiškia mūsų pasi-
šventimu degančiai kariuomenei širdingiausia ačiū už didvyrišką tautos ir valstybės išvadavimo
žygį. Mes su Jumis.

Lietuvių Tautininkų Sąjungos suvažiavimas.

Kariuomenei.

Jums, kurių krūtinės išvadavo mūsų Tėvynę ir sukūrė mūsų ramų, nepriklausomą gyvenimą,
kurių galingoji dvasia, išaukta Tėvynės ir už ją žuvusių brolių meilės, budi josios sorgyboje, kuri
1926. XII. 17., pamačiusi mūsų vyriausybės pragaištingą valstybės egzistencijos link vedamą politiką,
atitinkamai reagoavo, siunčiame nuoširdų sveikinimą.

*Raguvos Valsčiaus Tarybos pirmininkas J. Matulionis, nariai: Baltušnikas, A. Vil-
konis, P. Kartanas, P. Laurinčikas, J. Sargautas, Pielis, A. Vėžys, Narbutas, E. Glud-
kinas, A. Blynas, V. Vėžys, J. Žukas, M. Sakalauskas ir sekretorius K. Šulga.*

Kariuomenės Vadui.

Skuodo Valsčiaus Taryba sveikina Tamstą ir visus karžygius antrąsyk išvadavusius mūsų
tėvynę nuo gresiančio jai komunizmo pavojaus.

Skuodo Valsčiaus Taryba.

Kariuomenės Vadui.

Narsioji tautinė kariuomenė! Dideliu džiaugsmu Panevėžio apylinkės ūkininkai sutikome ži-
nią apie mūsų sūnų karių pasiaukavimą ir išvadavimą Lietuvos nuo gresiančio bolševizmo pavo-
jaus ir perdavimą vadovauti valstybę tikriems tautos sūnams, pirmiems nepriklausomybės kūrė-
jams. Mes pasižadame remti ir ateity garbingus Jūsų žygius. Valio, narsioji Lietuvos Kariuomenė!

Ūkininkų Sąjungos Panevėžio Apygardos suvažiavimas.

Krašto Apsaugos Ministeriui.

Panevėžio rajono „Pavasario“ konferencija sveikina Tamstą ir narsiąją kariuomenę, ir dė-
koja už tėvynės išgelbėjimą.

Panevėžio rajono „Pavasario“ konferencija.

Prienuų „Pavasario“ rajono konferencija, susirinkusi š. m. sausio m. 16. d. Prienuose, šaukia
garsų „valio“ mūsų narsiajai kariuomenei, daug kartų guldžiusiai galvas už mūsų tėvynės Nepri-
klausomybę ir dabar išgelbėjusiai Lietuvą iš bolševikų raudonojo teroro.

Prezidiumas.

Amerikos, New York ir New Jersey valstybių, 1.000 organizuotos lietuvių darbo jaunuome-
nės ir studentijos atstovai, apsvarstę nesenus Lietuvos įvykius nutarė sveikinti garbingą Jūsų Eksce-
lenciją Prezidentą A. Smetoną ir narsiosios Lietuvos kariuomenės vadovus išgelbėjusius Lietuvą iš

komunistinės anarchijos ir profsojų diktatūros. Kviečia tautinę vyriausybę su šaknimis išrauti komunistines piktžoles ir įspėti lenkininkų pavojų. Po sveikinimais pasirašė: Lietuvos Vyčių N. Y. N. J. apskritis, The Neo-Lithuania Students' Club ir Columbia University Lietuvos studentų grupė.

Be to, sveikina kariuomenę Panevėžio miesto taryba, 237 šaulių būrys ir Štaulių valsčiaus taryba.

Ar tik didelė kariuomenė gali apgalėti.

Norėdami mus susilpninti, įvairyti mums nusimimo, mū y priešininkai skleidžia tarpe mūsų tokių žinių, kad, gird, Lietuva esanti maža valstybė ir turėdama mažą kariuomenę negalėsianti nė su kuo kariauti, o jeigu ir kariausianti, tai būtinai būsianti apgalėti.

Kad mūsų priešai tokias žinias skleidžia, tai neuostabu, bet labai gaila, kad ir mūsų tarpe atsiranda tokių žmonių kartais net ir apšviestų, kurie tiems priešams duodasi įkalbami, tiki tiems jų plepalams.

Aš čia noriu gerbiamesiems „Kario“ skaitytojams išrodyti, kad ir maža kariuomenė gali nugalėti labai didelę, jeigu tik ji bus pasiryžusi žūt būt nugalėti, jeigu ji žinos dėl ko kariaujanti, mokės karo dalykų, laikysis drausmės ir vienybės, t. y. visi stos už vieną, o vienas už visus, kai bitės gindamos savo avilį.

Mūsų priešai gerai žino, kad ne taip jau lengva mus apgalėti: gerą pamoką iš mūsų yra gavę 1919. ir 1920. metais vokiečiai, bolševikai ir tie patys lenkna laikiai, ypač pastarieji būtų gavę ir iš Vilniaus rūkti, jeigu nebūtų jų pagailę gerieji jų dėdės prancūzai ir atsiuntę savo misiją lietuviams sulaukyti.

Sakau, kad tie visi vyrai pažįsta mus, bet jie gerai žino, kad pikta sėkla dygsta ir blogoj dėl jos dirvoj, taigi jie sėja ją mūsų tarpe pavidale nepasitikėjimo savo jėgomis ir laukia sau vaisių. Tik gaila, kad jie to nežino, jog mes galime tą sėklą ir gerokai padingusią vienu metu išrauti.

Mūsų nedaug tėra, Lietuva yra maža valstybė iš visų pusių yra apsupta daug stipresnių kaimynų. Vien jau tokia padėtis daug ką gąsdina iš mūsų pačių tarpo: bailesnieji nu imena ir nuleidžia rankas. Tačiau tik reikia pažvelgti į platųjį pasaulį, paskaititi šiek tiek istoriją, ir tada aiškiai pamatysime, kad tie bailieji vyrai daro neišmintingai.

Mes žinome iš didžiojo karo tokį atsitikimą. Tarp galingų Vokietijos ir Prancūzijos valstybių, prie pat jūrų, yra mažutė valstybėlė, vadinama Belgija. Kadangi tame Prancūzijos pakrašty, kuris yra už Belgijos, mažai tebuvo Prancūzijos tvirtovių, tai vokiečiai nutarė pulti per Belgiją ir tuo būdu įveržti į Prancūzijos gilumą. Bet vargšai vokiečiai labai apsiriko. Iš tikrųjų pasirodė, kad Belgijos gyventojų vienybė, pasiryžimas geriau mirti, negu duotis vokiečiams, yra daug stipresni už Prancūzų tvirtoves. Belgijos gyventojai, kaip bitės avily užpultos grobiko, gynėsi visomis pajėgomis. Teisybė, jie daug savo vyrų neteko, daug jų turto buvo sunaikinta, bet vis tik pagaliau jie laimėjo. Per didįjį karą tokių pavyzdžių galime rasti ir daugiau. O paskaitę ir nedidelį istorijos vadovėlį tokių pavyzdžių

galima pririnkti šimtais. Bet ju ir nereikia eiti taip toli ieškoti. Št kad ir mes patys. 1918. metų pabaigoj ir 1919. met is ar negražių kariavimo pavyzdžių parodėm. Saujelė savanorių, blogai ginkluotų, dar blogiau aprengtų ir mokytų, tačiau vis tik apgalėjo daug didesnį priešą, ir tai ne vieną. Kokia jėga vedė savanorius, iš kur jie pasiėmė tiek stiprybės?

— Lietuvos laisvė, jos nepriklausomybė stūmė tuos vyrus į žū būtinę kovą. — Tik tokį vieną atsakymą tegaliu jums duoti. Su savanoriais d augeėjo visa lietuvių tauta. Tauta ir savanoriai buvo neatskiriamas dalykas: jie vieną jausmą jautė, visų širdys vien ip plakė; v eni ir antri drauge džiaugėsi ir drauge liūdėjo. Nors ne visa tauta buvo ginkluota, bet buvo pasiryžusi drauge stoti, tik ginklų trūko. O vienas didžiausių karo vadų pasauly Napoleonas pasakė: — nenugalima yra ta tauta, kurį visa ginkluota yra pasiryžusi kovoti už savo laisvę. Jis tuščių žodžių niekad nesakė; ką sakė, — pirma gerai ištyrė ir apgalvojo.

Savanoriai puikiai žinojo, kad kiekvienas žmogus turi mirti. Argi keletas gyvenimo dienų daugiau būtų vertas tos laimės, kurą duoda mirtis už tėvynę? Laimingi, kurie žūva šlovės laukuose!

Tada taip galvojo savanoriai, taip galvojo ir visa tauta. Negalime mes manviti, kad tautos vienybė taip greit jau būtų skilusi: ji tebėra gyva ir šiandien! Tam įsitikinti yra pakankamai duomenų.

Tautos vienybė tebėra tvirta. Jos pasiryžimas nepaduoti savo laisvės, savo nepriklausomybės yra tiek tvirta, kad ją įveikti bet kokiam priešininkui yra nelengva. Taigi mes turėdami nors ir mažą, bet tvirtą vienybę ir pasiryžimu kovoti už savo laisvę kariuomenę, kurios užpakaly stovi su tokiu pat pasiryžimu visa tauta, — mums nėra reikalo bijoti bet kokio priešo.

Iš tų kelių žodžių jau mums aiškiai matyti, kad kalbos, esą mūsų maža, mūsų kariuomenė nedidelė ir mes vistiek negalėsime nė su kuo kariauti, neturi jokio pagrindo. Pulti bet ko mes ir nenorime, teatiduoda, kas mums priklauso, ir mes nė ko nepulsime, tik ginsimės nuo puolančiųjų.

Vienybė yra didelė galybė, kurios negali prilygti jokia kita jėga. Lenkija, didžiausias mūsų priešininkas, neturi tos vienybės, taigi skaičiumi net kelis sykius prašokdama mus, vis tik vargu begalėtų į mus kibti.

Nežiūrėkime, kad mūsų maža, tik laikykimės vienybės, to stipriausio ginklo, ir tikrai visados laimėsime.

X.

Klaipėdos sukilėlių suvažiavimas.

1923. metų sausio m. 15. dieną, apie antrą valandą, Prefekturoj pasidavė paskutinės Klaipėdos krašto okupantų jėgos. Petišnė batalionas, smarkiai sukilėlių atakuojamas, iškėlė baltą vėliavą. Nuo tos valandos, po 600 metų, kai vokiečių ordenas pagrobė paskutines Prūsų ir dalį Žemaičių žemių, Klaipėdos kraštas vėl prijungtas prie Didžiosios Lietuvos.

Bet Nemuno upynas jau nebe tas, kurs buvo apaugęs nepereinamais miškais, kur gyveno karštai

savo tėvų žemę, kalbą, būdą, papročius ir tikėjimą mylinčios ir lygiai neapkenčiančios piktų kryžiuočių širdys. Nors amžių užtvertos sienos, lietuvių tautos pasiryžimu nugriautos, o jų akmenys paminklais paliko Lietuvos žemėse, bet toli gražu nėra tų ryšių, kurie jungtų ištautėjusį klaipėdietį su lietuvių tautos ir valstybės idealais.

Daug reikės darbo, trūso ir laiko sušildyti keliasdešimčia tūkstančių krūtinių, kurios užšalusios Lie-

F. J.

tuvai. Nutautėjęs — vokiečiuojas elementas tvirtas ir atkaklus, nes už jo stovi Berlynas ir Tilžės šauliai. Jie savo tuščiu pasididžiavimu ir akiplėšišku mindžiojimu lietuvybei pripažintų konvencijoj teisių, sudaro Klaipėdoj nepakenčiamą nuotaką.

Nepasitikėjimas, šnairavimas Seimelio abstrakcijos, visa tai vaisius prasidėjusios kovos tarp lietuvybės ir vokietybės.

Kaip 1923. metų sausio 15. dienos rytas, šaltas vėjas piktai užia medžiuose ir nėsioja sniego bangas, taip panašus į tą naktį, kada sukilėliai pradėjo Althofo ir Klaipėdos atakas, taip žiema ir Klaipėdos gyventojų širdyse. Drumščiamas vokiečių ramus gyvenimas ir trukdomas produktingas darbas.

Kraštas—lietuviškas. Laukininkai neveiklūs, jie lietuviai, bet nerimauja ypatingai suvokietėję judresni miesto gaivalai.

Apie pusiau dešimtą „Viktorijoj“ renkasi sukilėliai apsvarstyti paprastus, kasdieninius reikalus bei svarbiuosius valstybės gyvenimo momentus.

Aušrininkas, lietuvybės patriarchas Prūsuoje, aukščiausiojo sukilimo organo Mažosios Lietuvos Gelbėjimo Komiteto pirmininkas p. Martynas Jankus, atidaro suvažiavimą ir išrenkamas susirinkimo ir ant visados sukilėlių garbės pirmininku.

Suvažiavimas prasideda visa eile sveikinimų žodžiais ir raštu.

Sveikina: Lietuvos kariuomenės savanoriai, šauliai, rinktinės ir būriai, Šaulių Sąjungos pirmininkas, sveikindamas susirinkusius ir lenkdamas galvą prieš žuvusiųjų kovoj atmintį. Sveikina politiškos

partijos: Krikščionių demokratų vardu M. Krupavičius, V. liaudininkai, Tautininkų susivažiavimas ir kiti. Vyr. sukilėlių vadas Budrys, sveikindamas susivažiavusius, apgalvotai negalys dėl tarnybos pareigų dalyvauti bendruose darbuose.

Visi sveikinušieji džiaugiasi dėl padaryto sukilėlių karžygiško žygio ir primena, kad ne tik dar laukia Vilniaus atvadavimas, kad nebaigtas kardu vaduoti visos lietuvių žemės, bet ir pats Klaipėdos kraštas reikia prijungti kultūros, giliai tautiškai, širdingais ryšiais, prie savo senosios motinos. Reikia Nemuno baseino gyventojams atminti jų ištautėjimo istoriją ir ne tik teises, bet ir pareigas naujam valstybei.

Po sveikinimų pradėta svarstyti iškelti gyvenimo klausimai ir sukilėlių organizavimosi reikalas.

XX-tos rinktinės šaulių vadas Bruvelaitis praneša, kad sukilėlių sąjungos įstatų projektas neapuoštas, nes yra kilęs sumanymas susijungti į vieną organizaciją su Lietuvos kariuomenės savanoriais. Siūlo rezoliuciją, kuria einant sukilėlių suvažiavimas renka visus organus, kaip valdą, Garbės Teismą ir revizijos komisiją, ir paveda jiems tartis su Savanorių Sąjungos

centru dėl susijungimo į vieną organizaciją ir rūpintų teisių ir pirmenybių, kurios įstatymų numatomos Lietuvos kariuomenės savanoriams.

Rezoliuciją priėmus ir pasiginčijus dėl pasivadavimo — „atvaduotojai“ ar „sukilėliai“ ir nusistačius vadintis sukilėliais, pereita prie rinkimų.

Pusiau slaptu balsavimu į valdybą išrenkami sukilėliai:

1. Martynas Jankus garbės pirmininku, 2. Reizgys, 3. Lėbartas, 4. Bruvelaitis (visi keturi klaipėdiečiai), 5. Bajoras—1-jo Maž. Lietuvos savanorių pulko vadas ir 6. Marcinkevičius — Šaulių Sąjungos buvęs atstovas Vyr. Maž. Let. Gelb. Komitete — nariais ir kandidatais: 1. Vanagaitis, 2. Kalnėnas ir 3. Aušra. Garbės Teisman: 1. Budrys — Vyriausias Sukilėlių Vadas, 2. mai. Šarauškas ir 3. Šlaža — nariais ir kandidatais — p. Simonaitis. Revizijos komisijon: 1. Šaulinskis, 2. Grybauskas ir 3. Dovyilas.

Gauta dar kelios sveikinimo telegramos. Išrinkta redakcinė komisija sveikinimams ir padėkai. Nutarta sveikinti: Respublikos Prezidentas, vyriausybė, kariuomenė, savanoriai, šauliai, vilniečiai d-ro Basanavičiaus asmeny ir išreikšti padėką visiems sveikinusiems.

P. A. Vaičiūno vedamas choras padainavo sveikinimą skirtą šauliams — savanoriams.

M a r i a m p o l ė.

relis žmonių atminti mirusiųjų darbų pavyzdžius, atgaivinti savo dvasią Tėvynės meile, prisiekti ant jų kapų sekti jų pavyzdžiu, tvirtai laikyti ginklą rankose iki visos Lietuvos žemės bus atvaduotos. Kapinėse ilgas ir turiningas kalbas pasakė evangelikų ir katalikų kunigai. Po jų kalbėjo p. p. Jankus, Klaipėdos gubernorius ir Bajoras. Pagiedojo evangelikų choras religinę giesmę, orkestras sugrojo Bethoveno gedulo maršą ir Tautos Himną.

Ir vėl kapuose paliko ramybė... „Viktorijoj“ sukilėliai rinkosi bendriems pietums, kad pasidalintų įsūdžiais ir mintimis. Apsilankė p. p. pulko vadas, gubernorius, vietos žymesnieji lietuvių veikėjai, vietos šauliai ir sukilėliai. Per pietus vėl kalbėjo p. Jankus, nupešdamas vidurinę savo krašto būklę. Svarbiausiamintis sako: „čia galima nieko nedirbt ir gaut atlyginimą, kai tuo tarpu niekur to nėra. Jeigu amerikietis moka per dieną 5 dol., tai jis turi turėti laidą, kad tas darbininkas tikrai juos uždirbs; visais būdais išnaudojama jo darbo jėga“.

Nupešė santykius su vokiečiais, jų reikalavimus ir užgaidas. Teisingai usia, tai dėl darbštumo, kurio geriausius pavyzdžius duoda ir Kauno bedarbiai.

Pasibaigus suvažiavimui visi dalyviai eina aplankyti kapa žuvusių draugų.

Takai apkloti minkštu sniegu. Eglaitės nuliūde, nuleidę snieguotą šakas. Medžių viršūnėse užia vėjas, bet žemai tylia... Snieguolės lengvai lengvai krinta tarsi bijodamos sudrumsti amžinąjį karžvigių miegą... O čia susirinko bū-

Po jo Direktorijos pirmininkas p. Švelnius nupasakoio sunkumus valdant Klaipėdos kraštą, priminė ir Vilniaus vadavimą.

Gubernatorius pasakė, kad pirmasis Lietuvos žemių rinkimo lapas užverstas, ginklu Klainėda atvaduota, bet dar nėra gražinta kultūrinio žvilgsniu. Mokyklose, teisme ir administracijoje viešpatuoja vokiečių kalba, kad dar neatvaduotas Vilnius.

Visi pakelia taures už Lietuvos valdžią, kariuomenę, savanorius bei geresnę Lietuvos ateitį.

20. val. jaunimas susirinko šaulių salėn paklausti dainų, pasižiūrėti gražų Čiurlionienės veikaliuka iš gilios lietuvių praeities ir šiek tiek pasilinksmiti.

Geresnio suvaldinimo iš mėgėjų laukti nebuvo galima; matosi, kad vietiniai lietuviai joda.

P. Vaičiūno choras dirba didelį tautiškos dvasios žadinimo darbą. Nors choras susidaręs neseniai, bet jau yra susidainavimo ir požymiai gero choro, kuris galės iškelti lietuvių tautos dvasioj gimusios dainos savybes ir gražną.

Pakelta nuotaika jaunimas pašoko tautiškus šokius, žaidimus ir tik vėlvą valandą išsiskirstė.

Sekmadienio vakare sėdom į traukinį ir išvažiuojom namo dainuodami.

Alf. Žiedas.

Kiekvienas sąmoningas kareivis skaito „KARI“.

Mariampolės įgula.

Daktaro J. Totoraičio žiniomis prieš du šimtu metų Mariampolės miesto dar visiškai nebuvo. Dešiniame Jovonies krante, kur tas upelis įteka į Šešupę, buvo mažas žuvininkų kaimelis — *Staropolė*, kuris priklausė Kvietiško dvarui. Kvietiškis drauge su kitais dvarais ir kaimais tarp Šešupės ir Nemuno buvo Prienų seniūnijos, kuri buvo dalis Kauno anskrities, priklausančios Trakų karvedijai (vaivadijai). Apie rusų gubernijas tada dar ir kalbos nebuvo.

Staropolė kaimelis, drauge su kitais kaimais, iki Šešupės buvo dalis Prienų parapijos. Kadangi gyventojams buvo toli iki Prienų bažnyčios, tai jie Staropolėj, netoli Jovonies upelio, ir pastatė medinę koplytėlę.

Tarp Staropolės ir Kauno kelių tada dar nebuvo. Tame plote buvo girios ir parkės. Vienuoliai, važiuodami į Staropolę, irdavosi Nemunu, o paskum Šešupę. Prienų seniūnienė grovienė Pranciška Butlerienė labai mėgo gyventi Kvietiško dvare, todėl ir pasiūpino, kad Staropolėj būtų nuolatinis kunigas, kuris 1750. m. ir buvo atsiųstas.

Grovienė po to pastatė medinę bažnyčią ir medinį vienuolyną. Tą pastatius ji pakvietė ir daugiau kunigų vienuolių — marijonų, kurie atvyko 1758. m.

Po to grovienė užrašė jiems žemės sklypą, esantį tarp Jovonies upelio ir Šešupės, suteikus jiems teisę čia statyti ir miestą. Marijonai išdalino tą žemę į daržus, ant kurių žmonės ir pradėjo statyti savo trobas.

Šitas miestelis ir tapo pavadintas *Mariampolė* (Marijos miestas).

Taip, laikui bėgant, ėmė čia rasti net du miestelių: dešinėje Jovonies pusėj — *Staropolė* ir kairėje — *Mariampolė*. Vienas miestelio iudėjimas buvo *Staropolėj*, nes ten buvo rinkė, kurios *Mariampolė* neturėjo. Vardą miestas gavo nuo *Mariampolės*. 1792. m. abu miesteliai gavo karališkų miestų teises ir abu buvo pavadinti *Mariampolės* vardu. Apie 1840. m. į *Mariampolę* iš Šešupės buvo atkeltas Senų licejus, virstęs 4 klasių progimnazija. Progimnazija buvo labai lankoma.

1865. m. rusai iš tos progimnazijos padarė išsvk 7, kiek vėliau 8 klasių gimnaziją. 1870. m. rusų valdžia pastatė tai gimnazijai gražius rūmus. Gimnazija išhuvo iki didž. karui, kuriam prasidėjus išsikėlė į Rusiją.

Šioje gimnazijoje mokėsi daug mūsų įžymių žmonių, jų tarpe mūsų kalbos tėvas — Jablonskis. — Rygškiu Jonas, — kuriuo vardu ji dabar ir pavadinta, Dr. Basanavičius ir kiti. Prieš karą ten stovėjo rusų kariuomenės dalys, o paskum ten buvo likęs tik rusų gusarų pulkas.

Prieš karą buvo lietuvių veikimo centras. *Mariampolės* kapinėse ilsisi a. a. Petras Arminas, lietuvių jaunuomenės prieškarinis žadintojas ir a. a. Žemaitė — mūsų liaudies rašytoja. Lietuvai atgavus nepriklausomumą.

Iš mano kelionės po Latviją.

(Žiūr. „Kario“ 3. nr.).

Po pietų visi išvykome į stotį, ir iš ten traukiniu išvažiuojome į Buldurius. Nuvaziavus apie 10 kilometrų už Lielupės (mūsų Mūša) išlipome gražiam parke. Aplinkui pušynas, tiesūs takai, miške pilna suolelių. Vaikščiudami radome vasarnamius, o už jų ir jūrą. Nors diena pasitaisė šaltoka ir iš jūrų pūtė vėjas, bet jūroje maudėsi daugybė kurortininkų, apsi-vilkusių maudymosi kostiumais. Neramios jūros bangos puolė ant lygaus smiltingo krašto, užledamos keletą metrų, ir vėl skubiai traukė į atgal. Tolumoje, kur dangus su vandeniu susiliejė, matėsi baltos būrės, kurias tai užtodavo bangos, tai vėl jos pasirodydavo. Orą raižė savo smailiais sparnais, klaidkiamos, jūrų „varnos“. Išsiskirstėme ir paskendome kiekvienas savo mintyse. Pasidarė neįtikėtina šalta. Suomės pasiūlė grįžti į miestą; aš tam pritariau. Pakeliui aplankėme dar vieną esperantininko šeimą, kur maloniai mus priėmė pavaišino. Vėl grįžome į Rygą. Vakare dar buvome išėję į miestą.

Rytą išsimiegoję ir vos spėję nusiprausti, sulaukėme savo „samideanų“ (taip save vadina esperantininkai), kurie mums pasiūlė aplankyti: 1905. m. revoliucijos muziejų, Meno parodą ir „Bralū kapi“ (žuvusių dėl Latvijos nepriklausomybės kapų). Išėjome į miestą ir apžiūrėjome senąją miesto dalį ir pilį, kur dabar gyvena respublikos prezidentas ir istorijos muziejų. Vėliau apžiūrėjome operą, kanalą, supiltą kalną ir Karo muziejų (į kurį jeiti nepasisekė). Atvykome prie komercijos mokyklos rūmų ir Latvių tautos muziejaus, bet į pastarąjį nepasisėkėms jeiti, skubinomė į Meno parodą. Parodos rengiamos kiekvieną rudinį: šiemet dalvavo dvi menininkų draugijos. Palyginus su lietuvių meno parodomis, skirtumų daug yra.

Pravažiavę keletą gatvių, išlipome ties Parodos aikšte. Iš čia pėsti traukėme „Bralū kapi“ įnkui. Praėję gražią, vos pradedančią žaliuoti, alėją, priėjome storą cementinį mūrą, už kurio radome tam tikrą aukštumą. Nuo jos žiūrint priešais matyti visas kapinynų vaizdas. Visas kapinynų plotas užima ne mažiau 3 hektorus ir aptvertas cementiniu pamatu. Viduj įvairiaspalvėmis rožėmis išsodintos alėjų alėjos, tarpeliais kyščioja gražiai apkarpyti medeliai, o šalimais supilti kapai visi vienodo dydžio. Ant kiekvieno kapo, juo-

mybę Mariampolė virto irgi centru, tai pradėjo organizuotis Mariampolės būnas, kuris paskum virto 10. pėst. pulku, ten tvarkėsi atsitraukęs iš Alytaus ir 1. pėst. pulkas. Per kovas dėl nepriklausomybės Mariampolė buvo daugiau bazė, negu pozicijos. Ten nuolat stovėdavo mūsų kariuomenės dalys, bet nuo 1923. m. gegužės mėn. ten nuolat stovi N. pėst. pulkas, vėliau buvo N. karo apygardos štabas ir kavalerijos dalys.

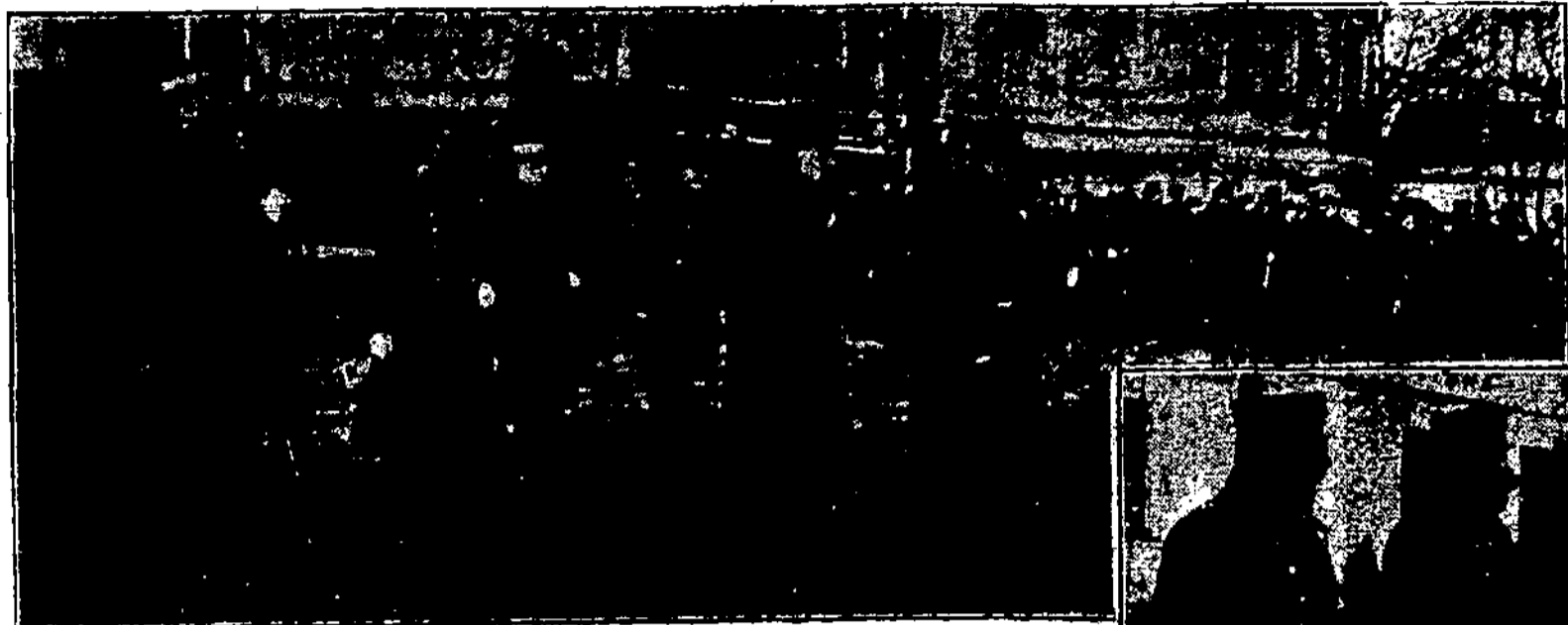
Nepr Klausomaj Lietuvoj Mariampolės miestas yra Mariampolės apskrities miestas. Tos apskrities dabar

Žemė ten I, II. ir III. rūšies, durpynų plotas siekia 5664 ha.

Pramonės atžvilgiu Mariampolė užima visai Lietuvos šeštą vietą. Mariampolės apskrity yra 20 valsčių: Antanavo, Ašmin'os, Balbieriškio, Gudelių I, Gudelių II, Jenavo, Jevaravo, Kalvarijos, Klubiškio, Krosnos, Kvieliškio, Liūbavo, Liudvinavo, M. kališkio, Padovinio, Raudenio, Sasnavos, Šunskų, Veiverių ir Višakio Rūdos.

Pro Mariampolę eina gražus Suvalkų — Kauno plentas. Nuo 1923. m. ir kariuomenės darbu yra nutiestas ir platusis geležinkelis nuo Kazlų Rūdos per Mariampolę iki Šešokų, kas žymiai pakėlė apskrities pramonę ir prekybą.

Pro Mariampolę teka ir lietuvių dainių andainuota Šešupė. Nesenai tą upę padabino du gražūs, nauji betoniniai

Kauno Karo Komendantūros metinė šventė
(Žiūrėk š. m. „Kario“ 2. nr. 23. pusl).

bendras plotas siekia 2178 kv. kilometrai su 101.908 gyventojais.

Apskrity yra girių 25,6%, jų: pušų—13957 ha, eglė—20051 ha, beržų—4122 ha, ąžuolų (rebulų)—2924 ha, juodalksnų—6366 ha ir ažuolų—660 ha. Iš jų: valstybinių girių plotas 12874 ha, privačių — 134 ha, iš viso 13.008 ha.

tiltai. Netoli Mariampolės yra Kumelių piliakalnis. Mariampolė dabar yra visos Suvalkijos kultūros centras.

Rms.

A.†A. liktinis viršila Petras Žuklija.

Š. m. sausio mėn. 2. d. 21. val. širdies liga staigiai mirė 4. pėst. L. K. Mindaugo pulko raštininkų komandos liktinis viršila Petras Žuklija. Velionis kilęs iš Alytaus apskrities, Punios valsč. Kriziūnų kaimo. Gimęs 1895. m. Kariuomenėn stojo 1919.

m. spalio mėn. 26. d. Iš pradžios tarnavo rikiuotėje — vėliau ėjo kuopos raštininko pareigas, o paskutiniu laiku, nuo 1925. metų rugsėjo mėn. 1. d., ūkio skyriaus raštinės viršilos pareigas. Visą tarnybos laiką pasižymėjo rūpestingumu savo pareigas einant.

doj marmuro lentelėj, aukso raidžių parašas. Iš tikro nepanašu į mūsų kapines, bet atrodo kažkokia plati šviesi šventovė, kurioje lankytis labai malonu ir kilnu.

Latviai pasakojo, kad šioms uoloms piauti, kurio-riomis kapinės pradėtos mūryti, jų valstybė pirkusi didžiausią mašiną, kokios net Prancūzija neturinti. Kapinės liudija, kaip latviai moka gerbti žuvusius dėl Latvijos laisvės ir nepriklausomybės.

Man įdomu buvo žinoti, kur palaidotas garsusis latvių Meierovičius (buvęs užsienių reikalų ministeris), bet gavau atsakymą, kad čia laidojama tik kariai, nors pr eškabinė, aukštumo e, jau rengiamas „Akropolis“ (žymesniems tautos žmonėms laidojama vieta). Pasigėrėję dar kiek kapinėmis, išėjome į mišką, (aip man atrodė), bet ir ten radome, nors ne alėjas, bet takus, išsivini-giavusius paliai kryžius ir kapus. Belandžiodamas kryžių tarpe radau lietuvišką parašą ant aeroplano pro-pelerio „Lakūnas Pr. Rimša“. Pasirodo lietuvis. Kiti prisiminė, kad skaitę laikraščiuose apie jo užsimušimą. Jis tarnavo latvių karo aviacijoje. Neapleistas, matyt, dažnai lankomas kapas. — Toliau ant laisvamanių kapinių radau puikų akmeninį paminklą sportininkui Aleksandrui Maksui, tragingai žuvusiam politiskose kovose. Iš ten latviai navedė prie Meierovičiaus kapo-

Nieko ypatingo. Kapas kaip ir visų turtuolių. Bet gal įdomus tuo, kad Meierovičius yra latvių didvyris.

Čia susirenka daug latvių jaunimo page bti savo did-vyrį ir jo žmoną, parodžiusią tiek daug prisirišimo ir meilės vyrui. Latviai Meierovičius laiko skaisčios mei-lės pavyzdžiu ir apie juos šiaip pasakoja. Meierovičius dar gyvas būdamas, su žmona susitaręs, kad vienam jų mirus, kitas nusižudys. Meierovičiui žuvus (žiūrėk apie tą 1925. m. „Kario“ 36. nr.), žmona kasdien va-žiuodavusi automobiliu ir praėisdavusi po 8 — 10 valandų ant kapo. Pagaliau, sutvarkiusi te-tamentą, nusižudė ir dabar guli palaidota greta savo vyro. Lat-vių liaudis jau kuria apie jų kapą legendas ir liaudies dainose girdisi minint Meierovičiaus meilę.

Gal dar ilgai būrime stovėję ir sekę ateinančius Meierovičių kapą lankyti latvius, bet mūsų suomės rengėsi išvažiuoti ir mes turėjome grįžti į miestą ir jas išlydėti į stoti. Atsisveikinome, žadėdami kitais metais pasimatyti Dancige, pasauliniame e-perantininkų kongrese, o čia pažadėjau jas aplankyti Helsinkiuose (Suomijoje). Ryta dar pavaikščioję po miestą, ir vakare sulaukę Lietuvių R. K. Blaivybės draugijos ekskur-sijos, prisidėjome prie jos ir išvažiavome į Tartus (Estijon), apkrauti latvaičių gėlėmis. A. Paškevičius.

Labai dažnai dirbo be poilsio iki vėlios nakties. Visų, kaip bendradarbių, taip ir viršininkų, buvo mylimas ir gerbiamas. Nors ir apkrautas darbu bet su visais visuomet būdavo mandagus ir klusnus. Asmeniškam gyvenime pasižymėjo protingu taupumu.

Jo asmenų pulkas nustojo gero ir sąžiningo darbininko ir lietuvių, visa širdimi mylinčio atgimusią Lietuvą.

Išėkis tad Tėvynės žemelėj geras darbininke. Tu palikai ramaus ir nenuilstamo kario vardą, o teisingasis Dievas tesuteikie Tau amžiną ramybę.

Smėkla.

Liktinis viršila

Petras Žuklija.

Š. m. sausio mėn. 2. d. 21. val. staiga mirė 4. pėst. L. K. Mindaugo pulko liktinis viršila Petras Žuklija apie ką praneša visiems pažįstamiems
Nuliūdę pulko štabo raštininkai.

Lietuvos gyvenimas.

— **Latvių Lietuvių vienybės valdyba** įšrinko šios daugios garbės nariu dr. J. Basanavičių.

— **Ministerių Kabinetas** patvirtino Lietuvos Raudonojo Kryžiaus sutartį su Lenkų Raudonojo Kryžium kalimais pasikeisti. Lietuva paėmė 14 asmenų, laikomų Lietuvos kalėjimuose, o Lenkija 10 asmenų laikomų Lenkijos kalėjimuose. Be to, 6 Lietuvos kalėjimuose laikomi asmenys ir 6 Lenkijos kalėjimuose bus paleisti tik su sąlyga, kad jie paliktų tą kraštą, kur dabar gyvena.

— **Klaipėdos uosto policija** jūros sienai saugoti nutarė įsilyti karišką laivą ne mažėnį kaip 300-500 tonų sunkumo, 50-60 metr., ilgumo, 6-7 metr. platumo, 3,20-3,60 metr. aukštumo ir 14-17 jūrų mylių per valandą paprasto greičio. Laivas būtų ginkluotas dviem 75 milimetru patrankomis.

— **Tautininkų Sąjungos suvažiavimas** įvyko sausio m. 15-16. d. Kaune. Suvažiavime dalyvavo 125 atstovai ir dukart tiek svečių. Suvažiavimas tarp kitko nutarė, kad reiktų pakeisti Konstituciją, suteikiant platesnių teisių R. Prezidentui, kad R. Prezidentas būtų renkamas vienos tautos, ir ilgesniam laikui, negu 3 metams, kad Ministerių Kabinetas būtų atsakingas tik R. Prezidentui, kad Seimas būtų renkamas 5 metams ir t.t. Žemės ūkio nutarimuose beveik viskas panašu į savanorių kongreso nutarimus. Be kitų, nutarta, kad priešvalstybiniai nusistatę valdininkai būtų paleisti iš įstaigų.

— **Arkivyskupas Jurgis Matulevičius**, Apaštaly Sosto Vizitatorius Lietuvai, naktį iš sausio 21 į 22. d. sunkiai susirgo anapendicitu.

— **Lietuvių Vokiečių ekonominė draugija** ugdyti ir plesti ekonominiams santykiams tarp Lietuvos ir Vokietijos įkurta Berlyne š. m. sausio m. 18. d.

— **Duonos Lietuvai užteks.** Finansų Ministerijos Cent. Statistikos būras galutinai baigė 1926. m. derliaus davinų apskaitą. Paaiškėjo kad yra tik rugių nedidėklius, viųgi kitų javų yra didelis perteklius. Jis galės ne tik rugių nedidėklių padengti, bet ir apie 84.000 tonų įvairių javų išvežti į užsienį.

— **Sniegas.** Per pastarųjų dienų sniego pūgas buvo užpūstyti siaurieji geležinkeliai tarp Jonavos — Ukmergės ir Linkuvos—Petrošiūnų, kur laikinai buvo nutrauktas traukinių judėjimas. Nors kitose vietose taip pat buvo daug pripūstyta, bet traukinių judėjimas nebuvo pertrauktas. Kai kuriose vietose, pav. Linkuvos — Petrošiūnų geležinkelių ruože, buvo pripūstyta nuo pusantro iki dviejų metrų aukštumo sniego.

— **Okupuotoji Lietuva.** *Lenkai siaučia.* Vilniuj ir kitose okupuotose srityse lenkai suėmė daug gūdų ir kelis jų atstovus Lenkų seime. Tik vienoj Vilniaus vaivadijoje esą sumta daugiau, negu 300 gūdų.

Kariuomenės gyvenimas.

Kauno įgulos kareivių klubas. Sausio 3. 4. ir 5. d. klubo kinematografas rodė kariams dramą: „Nakties dukterys“ ir komediją: „Du draugai iš cirko“.

7. 8 ir 10 d. dramą „Stukadarių karalius“ ir komediją „Vestuvės debesyse“.

11. 12. ir 13. d. dramą „Kechaso raštelis“ ir komediją „Vogtosios sužeduotinės“.

Per tą visą laiką į klubą karių apsilankė 631, ir civilių — 70.

1. d. Karių Teatras klube suruošė šokių vakarą su vaidinimu. Gerai suvaidino komediją „Jaunikis“.

9. d. Karių Teatras vėl suruošė šokių vakarą su vaidinimu. Pakartojo tą pačią komediją „Jaunikis“.

Per abu šokių vakarus griežė 2. pėst. p. dudų orkestras.

15. d. Tiekimų Valdybos raštininkų komanda suruošė šokių vakarą. Griežė gusarų pulko orkestras.

Del kinematografo reikia pažymėti, kad visų kariuomenės dalių, šančiuose stovinčių, kariai skaitlingai lankė kina, ką rodo skaitlinės, išskiriant tik 2. pėst. pulko karius beveik visiškai nesimatė.

3. artilerijos pulko net karių komanda buvo atvesta. Šis girtina. Reiktų jį ir kitiems pulkams pasekti.

Karių Teatro šokių vakarai gana gražiai baigėsi, o r. kų komanda truputį reiktų pasitaisyti; visgi per daug įsismaginti netinka.

Putinėlis.

Žalių Kalno įgula. *Vyriausiojo Štabo raštininkų kuopa.* Raštininkų kuopoje, kaip ir kitose dalyse, yra švietimo komisija. Iki šiam laikui komisijos žymaus veikimo matyti nebuvo. Bet pastaruoju laiku sukrito suruošė paeilui net du šokių vakarėliu, kurių paskutinis įvyko per Tris Karalius. Įėjimas į vakarėlį savo kuopos kareiviams buvo nemokamas, svečiai, kitų dalių kareiviai ir civiliai, buvo leidžiami tik su bilietais. Vakarėliai, kaip paprastai raštininkų kuopoje, buvo skaitlingi. Nemaža buvo ir civilės publikos. Tvarka buvo pavyzdinga, ją palaikė vakarėlio rengimo komisijos paskirti asmenys. Iš abiejų vakarėlių gauta 156 lit. gryno pelno. Bendrai švietimo komisijos kasoje yra 360 lit. Už tas ir dar būsimas pajamas švietimo komisija projektuoja įtaisyti kuopai radio priimtuvą. Toks radio priimtuvas kainuos apie 700—800 litų. Bet švietimo komisija mano pirkti aparatą išmokėjimui ir laikui bėgant, po truputį, atsiskaitinėti. Komisija numato reikalą taisant kuopai radio greičiau tai atlikti, nes kuopos žmonės turėtų progos idomiau praleisti ilgus žiemos vakarus. Aparatas manomas statyti kuopos skaitykloje, kuri yra pakankamai erdvi. Kad visi norintieji galėtų klausyti bendrai, bus įtaisytas ruporas.

Naujokas.

Auto kuopa. Per Naujus Metus kuopos vadas įsakė visiems kuopos kariams susirinkti klasėn. Atėjęs kuopos vadas įsakė atsinešti griežimui instrumentus. Po to paaiškino, kad tiems, kurie geriausiai šoks, bus paskirta pinigais dovana ir įsakė išrinkti komisiją. Užsirašiusieji pradėjo po vieną porą. Už polką dovaną laimėjo eilinis Petraitis Pranas

ir jaunas kareiv. Balčiauskas Antanas po 10 lit., už valsa po 10 lit. laimėjo jaun. pusk. Zabolckas Kazys ir Petraitis Pr.

Sokiams pasibaigus atėjo ltn. K. atsinešęs daug pirktų dovanų dalino tiems, kurie atliko geriausiai sportiskus uždavinius. Dovanų gavo 27 kareiviai.

Mes padėkojome savo viršininkams už tokiuos vakarėlius. Dovanomis galime didžiulotis, nes niekur Šančių iguloj apie panašius vakarėlius negirdėjau. O jeigu kur tas buvo, tai prašome greitai per „Kari“ suteikti mums žinių.

P. Savūnas.

A. Panemunės igula. Karo Mokykla. Š. m. kariūnams šventes teko praleisti mokykloj. Kūčoms valgyti susirinko visa mokykla į salę. Skaisčiai žibant puikiai Kalėdų eglutei, jaukiai, maloniai, šeimyniškai nuotaikoj slinko vakaras. Visi laužė „Bernelio pyragus“, dalinosi, linkėdami laimės. Mokyklos viršininkas pasakė kalbą, ragindamas dirbti Tėvynės gerovei, pašvęsti savo jėgas krašto labui; visuomet atsiminti esant kariu ir visur ir visados elgtis, kaip pridera tikram kariui.

Buvo ir pramogų: loterijos, „plaučių rungtynės“ (užpūsti aukščiausią žvakutę), užrištom akim numušti celiuloido pūsles.

Laimėjusieji gavo dovanas.

Naujus Metus kariūnai sutiko savo šeimyniniame šokių vakarėly. Besilinksminant pasibaigė seni, 1926. metai. Stojus pirmi, jau 1927. metų valandai, kariūnų vardu publiką N. Metais pasveikino kariūnų atstovas. Dar vienas, kitas šokis ir vakarėlis baigėsi.

I. J.

A. Freldos igula. 3-čioji oro eskadrilė. Kalėdų šventes praleidom linksmai ir gražiai bešvęsdami su savo vadu ir karininkais.

Dabar švietimo pamokos jau gerai sutvarkytos, kareiviai išeina beveik prad. mokyklos kursą. Be to, laisvalaikiais ateina ir pats vadas ir sužaidžia su mumis „šachmatais“ ar šiaip kalbasi su kareiviais. Dabar yra paskyrtas naujas eskadrilės švietimo kom. narys leit. Šulcas, kuris kas antrą vakarą dalo kareiviams knygas ir reikale šį tą paaiškina.

S. p. K-lys.

Kėdainių igula. Š. m. sausio mėn. 9. d. iguloj buvo suruoštas didelis vakaras. Vaidino „Kuprotą Oželį“ ir „Garsų Gydytoją“. Vaidinimas pavyko labai gerai, ypač „Garsus Gydytojas“. Sakytas veikalėlis, pirmąkart buvo statomas Kėdainiuose.

Po vaidinimų ligi 24. val. buvo šokiai griežiant dalies dudų orkestrui, šokiai taip pat eio gan tvarkingai ir gražiai. 24. val. publika išsiskirstė. Visi buvo linksmi, gerai nusiteikę ir patenkinti, dėkojo kariams už suruoštą gražų vakarėlį ir pasilinksminimą. Prašė ir ateityje ruošti panašius vakarėlius.

Publikos buvo pilnintėlė salė, pilnas skiriamas pulko švietimo reikalams.

Po vaidinimo visi artistai su režisierium priešakyje nusifotografavo. Artistai: dalies liktiniai viršilos, pusk. ir raštininkai; jiems padėjo ir vietos panelės lietuvaitės.

Ignukas.

Skelbiamas karas naujam gripui Siaučianti gripo epidemija vakarų Europoj veržiasi ir Lietuvon. Todėl aišku, kad čia patekus gali išiveržti ir į mūsų kariuomenės eiles. Karo Sanitarijos Inspekcija skelbia gripui karą. Sausio 14. d. sukviėtė visų dalių vyresnius gydytojus ir Kauno igulos karo gydytojus pasitarti, kaip reiktų kovoti su minėtu „svečiu“. Numatyta suvaržyti karių santykius su civiliais, susirgusius tuojau atskirti nuo sveikųjų ir gerai išgarinti (padaryti dezinfekciją) susirgusių rūbus, patalines ir tas vietas, kuriose gripas pasirodytų, ir t. t. Sudaryta komisija kovai su gresiančia gripo epidemija kariuomenėj. Komisijos pirmininku paskirtas gydytojas pulk. Ingelevičius ir nariais: gydytojai pulk. ltn. Atkočiūnas, d-ras M. Nasvytis, kpt. Matukas ir mjr. Petraitis. Minėta komisija dirbs drauge su Sveikatos Departamentu.

Užsieniai.

— **Nekylečiama „viešnia“ ateina.** Vakarų Europoj pradėjo siausti nauja liga — gripas. Ši liga panaši 1918 — 19. m. siautusiai Lietuvai ir kt. „ispany gripel“. Šia naująja liga daugiausia serga Šveicarijoj, Prancūzijoje ir Ispanijoje. Be to, ji nusikraustė ir kitur, k. t. į Skandinavus, Vokietiją ir pareina pas mus. Jau Lietuvai kai kas taja liga serga. Prancūzijoje ir Šveicarijoj daug taja liga miršta. Kai kuriuose Prancūzijos miestuose pritrūko ligoninėse vietų ir karstų numėdžiams laukti. Šveicarijoj, vien tik Ženevos kantone susirgo 28.000 žmonių; Ispanijoje, Barcelnos mieste serga apie 100.000 žm. Kai kuriuose miestuose sergą net trečdalis gyventojų.

— **Vėl derėsis.** Greitu laiku vėl prasidėsiančios derybos taro Latvijos, Estijos ir Sovietų Rusijos nepuolimo sutarčiai pasirašyti. Suomija derybose su Sovietais sakytai sutarčiai sudaryti stato du pagrindinius reikalavimus. Pirmiausia visus ginčijamus klausimus, kuriuos negalės išspręsti paprastu būdu, atiduoti trečiųjų teismui, o antra, sustabdyti bolševikų agitaciją Baltijos valstybėse. Su šiais reikalavimais sutinka Latvija ir Estija.

— **Karas ištvirkimui.** Italų vyriausybė pradėjo griežtą kovą su ištvirkimu. Įsakyta uždaryti visus kabaretus, šokių sales ir studentų organizacijas, ir taip pat prižiūrėti kavines.

— **Vengrija nori išelti į jūrą.** Tarp Vengrijos ir Jugoslavijos eina derybos dėl Vengrijos išėjimo į jūrą. Jugoslavija pasiūlė Vengrijai laisvę Spalato srity, Dalmacijoj. Italija Vengrijai pasiūlė naudotis jos uostu Fiume. Vengrams pastarasis pasiūlymas geriau tinka, nes Fiume arčiau, negu Spalatas, bet čia vėl keblumas: į Fiumę reiktu važiuoti per Jugoslavijos žemę.

Mažiau žodžių, daugiau darbo ir tikslas bus pasiektas.

*Pulk. ltn. Merks,
Krašto Aps. Ministeris.*

Karo kronika.

— **Ginklavimas.** Vokietijos valstybės biudžetas 1927. m. suvestas daugiau kaip 8¹/₂ miliardo markių bendrai valstybės reikalams ir apie 2 milijardu karo reikalams. Šiemet Vokietijos karo išlaidos padidintos 468 milijonais markių.

— **Amerikos Jungt. Valstybės** šiemet skyrė 324.000.000 dol. karo laivyno reikalams. Amerikos karo laivyno komisija reikalauja, kad ant senesniųjų kovos laivų būtų pastatyta daugiau patrankų. Tuo amerikiečiai nori susilv ginti su anglų laivais.

— **Lenkų kariuomenėi** per Dancigo uostą vėl atplaukė laivas su prancūzų karo medžaga. Kadangi tokių prekių lenkai dažnai gauna, tai Dancigo gyventojai dėl to pradeda bijoti galimų nelaimių.

— **Prancūzų karo ministeris** pareškė, kad vienerių metų karo tarnyba galinti būti Prancūzijoje įvesta tik nuo 1930. m., bet ne tuojau, kaip kitu norima.

— **Susitaikė.** Pagaliau pasibaigė pasienio ginčai tarp Italijos ir Prancūzijos. Italai paizdėjo, kad daugiau jų pasieny nebeįvyksią nesusipratimu. Mussolini griežtai uždraudė ruošti demonstracijas prieš svietimas valstybes.

— **„Pittsburgh“ Kluose.** Amerikos Jungt. valstybių vyriausybė įakė admiralui Williamsui tuoj plaukti su karo laivu „Pittsburgh“ į Kinus, saugoti

amerikiečių reikalų. Mat, Kinijoje tęsiasi nebaigiami vidaus karai. Kai kurie laikraščiai rašo, kad Williams perimsias Amerikos karo laivyno jėgų rytinėj Kinijoje vadovavimą.

„Pittsburgh“ laivas 1923. m. vasarą lankėsi Lietuvoje ir jame tarnauja daug Amerikos lietuviu, kurie minėtais metais buvo užėję į „Kario“ redakciją.

— **Sprogo karo sandėliai.** Šiuo m. 8. d. Estijoje prie Mägisto stoties kienu tai su-progdinti karo sandėliai su muncios atsarga. Sunaikinta 3.000.000 šovinių ir 1000 patrankų sviedinių. Vedamas tirdymas.

— **Amerikos Jungt. Valstybės** o gan zuoja savo karo laivyną kovai su Meksikos karo laivais, kurie gabeną ginklus Nicaraguos sukilėliams. Nicaragua yra vidurinės Amerikos valstybėlė.

Sporto kronika.

Lietuva.

Žiemos sportas. Sausio m. 9. d. Kaune pirmą kartą įvyko hockey rungtynės. Pažymėtina, kad šios rungtynės yra pirmos Lietuvoje nauja Kanados sistema.

Zaidimas buvo labai blogas, nes naujų taisyklių niekas nežino ir negalima buvo suprasti kaip žaidžiama: sena ar nauja sistema.

Rungtynės įvyko tarp Kovo — KSK ir LDS — STSK komandų. Iš šių dviejų porų geresnė buvo Kovo—KSK. Rungtynių vaisiai: KSK nugalėjo Kovą 4:3 (2:1) ir LDS — STSK 6:3 (2:2)

Tuo būdu mūsų žiemos sportas sparčiai žengia, nes vis daugiau ir daugiau atsiranda sekcijų ir auga komandų skaičius.

„LIETUVOS ŽINIOS“

yra nusistačiusios vesti Lietuvos valstybę į geresnę ateitį per demokratizmą, teisę ir teisėtumą

Kasdien paduoda naujausias žinias iš Lietuvos ir viso pasaulio

Kad „LIETUVOS ŽINIOS“ eina tikru keliu, rodo kasdien didėjantis jų skaitytojų būrys

„LIETUVOS ŽINIOS“

kainuoja mėnesiui — 5 lit., trims mėnesiams — 15 lit. Užsisakyti Administracijoje arba artimiausiame pašte.

„LIETUVOS ŽINIŲ“ Administracija
KAUNAS, LAISVĖS ALĖJA, 60.

T E L E F O N A I:

Administracijos — 223, Redakcijos — 23.

Užsieniai.

Europos pirmenybės. Čekų iniciatyva 1927. m. ruošiamos Europos futbolo pirmenybės, į kurias užsirašė: Čekoslovakija, Vengrija, Austrija, Italija, Švedija ir Šveicarija.

Čekų užsienių reikalų ministeris padovanojo brangią taure.

Urugvajus Pietų Amerikos čempionas. Pietų Amerikos futbolo pirmenybės š. m. laimėjo Urugvajaus respublika, kuri 1924. m. laimėjo pasaulio pirmenybes. Urugvajus š. m. nugalėjo: Argentina 2:0; Čili 3:1; Parugvajų 6:1 ir Boliviją 6:0.

Prancūzai į Ameriką vyksta. Prancūzų geresni atletai, k. t. Baraton, Goali ir kiti išvyko į Ameriką rungtynėms.

Į milijoną lirų paskyrė Musolini pastatymui naujo stadiono Bolognoje.

Latviai ruošiasi prie Amsterdamo olimpiados. 1927. metais latviai ruošia savo IV. visos Latvijos olimpiadą. Tuo būdu jie ruošiasi į IX. Amsterdamo olimpiadą.

Nauji nariai. Į tarptautinę futbolo lygą įstojo Kuba ir Japonija.

LIETUVIAI JAU TURIME TIKRAI SAVO DIENRAŠTĮ!

„LIETUVI“

„Lietuvis“ dienraštis! Jis teikia daugiausia žinių iš Lietuvos ir pasaulio.

„Lietuviui“ rūpi pirmoje eilėje ne partijos, bet Lietuvių Tautos, Lietuvos Valstybės reikalai. Todėl teikiamos žinios yra bešališkesnės ir teisingiausios.

„Lietuvio“ dienraštis yra geriausiai organizuotas, todėl jo žinios yra naujausios.

„Lietuviui“ rūpi visas gyvenimas visuose pasireiškimuose, todėl jame nušviečiamos visos gyvenimo sritys, ypatingai daug dėmesio kreipiama į mūsų kultūrą, meną, literatūrą, kūrybą.

„Lietuvis“ — lietuvių tautos organas. Todėl jame kiekvienas lietuvis ras atsiliepimą į savo skaudžiausias opas ir užuojautas.

„Lietuvis“ — rimčiausias ir gyviausias laikraštis, nes jo redakcija susideda iš senų prityrusių laikraštinkų, jame bendradarbiauja daugelis rimčiausių mūsų rašytojų.

„Lietuvis“ pirmoje eilėje yra susirūpinęs parodyti Lietuvai ir pasauliui, kad ir Lietuvoje yra galimas kultūringas laikraštis. Todėl „Lietuvis“ teskelbia teisybę, rašo apie darbus ir žygius ne niekindamas atskirų žmonių garbes, neskelbdamas prasimanyimų ir nešmeiždamas.

„Lietuvi“ užsisakyti yra kiekvieno Lietuvio netik pareiga, bet gyviausias reikalas, nes

„Lietuvis“ — lietuviui yra duona kasdieninė, kuri ir patiprina, ir padeda kovoti dėl savo ir Lietuvos gerovės. Visi patys skaitykime ir kitus raginkime skaityti „Lietuvi“.

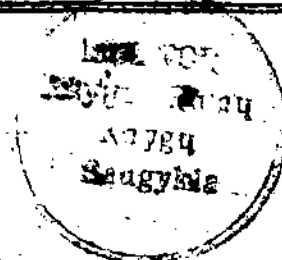
„LIETUVIS“ galima užsisakyti šiomis sąlygomis: Kaina: mėnams — 50 lit., pusel metų — 25 lit., mėnesiui — 5 lit., atskiras numeris 30 ct. Su pristatymu į namus mėnams 62 lit., pusel metų 31 lit. ir 1 mėn. 6 lit. Išs. dvigubai (išsk. Vokietija, Latvija, Estija): mėnams 100 lit., pusel — 50 lit., mėnesiui 10 lit.

Adresas: Kaunas, Vasario 16. d. g. nr. 2, „Lietuvio“ Administracija. Tel. 14-14.

Leidžia Vyr. Št. Karo Mokslo Valdyba

Redaktorius pulk. Itn. Burokas.

Valstybės Spaustuvė Kaune, kampas Džonolaitis ir Gedimino g.

176458

27049